

- e) Megkívánja-e az arányosság elve a szerencsejáték szabályozáspolitikai okok — mint például a játékosok védelme és a bűncselekmények elleni küzdelem — miatt történő, büntetőjogi következményekkel járó betiltásán túl azt is, hogy a kérdést előterjesztő bíróság tegyen különbséget egyrészt az olyan szolgáltatók között, akik engedély nélkül kínálnak szerencsejátékot, másrészt azon szolgáltatók között, akik az Európai Unió más tagállamában telepedtek le, és koncesszió alapján, a szolgáltatásnyújtás szabadságára vonatkozó alapjoguk gyakorlásával végzik tevékenységüket?
- f) Figyelembe kell-e venni az olyan tagállami rendelkezés arányosságának vizsgálatánál, amely a szerencsejátékkal kapcsolatos szolgáltatások belföldi koncesszió vagy engedély hiányában történő, határon átnyúló nyújtását büntetőjogi jogkövetkezmény terhe mellett megtiltja, hogy a más tagállamban szabályszerűen engedélyezett szerencsejáték-társaság közvetetten hátrányosan megkülönböztető piacralépési korlátok miatt nem tudott belföldi engedélyt szerezni, illetve azt, hogy a letelepedés helye szerinti államban az engedélyezési és ellenőrzési eljárás a belföldi védelem szintjével legalábbis összehasonlítható védelmi szintet biztosít?
- 4) a) Úgy kell-e értelmezni az EK 49. cikket, hogy a szolgáltatásnyújtás átmeneti jellege kizárja a szolgáltatást nyújtó számára annak lehetőségét, hogy a fogadó tagállamban bizonyos infrastruktúrát (például szervert) létesítsen anélkül, hogy az adott tagállamban letelepedettnak kellene tekinteni?
- b) Úgy kell-e továbbá értelmezni az EK 49. cikket, hogy annak tilalma, hogy a belföldi szolgáltatók megkönnyítsék a szolgáltatásnyújtást az olyan szolgáltató számára, akinek letelepedési helye más tagállamban van, akkor is a szolgáltatásnyújtás szabadságának korlátozását jelenti ez utóbbi szolgáltató számára, ha a belföldi szolgáltatást nyújtók letelepedési helye ugyanabban a tagállamban van, ahol a szolgáltatást igénybe vevők egy része honos?

Az Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster (Németország) által 2009. augusztus 31-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Pietro Infusino kontra Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

(C-348/09. sz. ügy)

(2009/C 282/46)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen, Münster

Az alapeljárás felei

Felperes: Pietro Infusino

Alperes: Oberbürgermeisterin der Stadt Remscheid

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A közbiztonság nyomós okának az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 28. cikke (3) bekezdése szerinti fogalma csupán az állam belső és külső biztonsága — azaz az állam és intézményei, valamint fontos közszolgáltatásai folytonosságának, a népesség és a külkapcsolatok fenntartásának, valamint a népek békés együttélésének értelmében vett közbiztonság — veszélyeztetésének eseteit foglalja magában?

⁽¹⁾ HL L 158., 77. o.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-24/07. sz., ThyssenKrupp Stainless AG kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2009. július 1-jén hozott ítélete ellen a ThyssenKrupp Nirosta AG, korábban ThyssenKrupp Stainless AG által 2009. szeptember 2-án benyújtott fellebbezés

(C-352/09. sz. ügy)

(2009/C 282/47)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: ThyssenKrupp Nirosta AG, korábban ThyssenKrupp Stainless AG (képviselők: M. Klusmann és S. Thomas ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

1. A Bíróság helyezze egészében hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-24/07. sz., ThyssenKrupp Stainless AG kontra Bizottság ügyben 2009. július 1-jén hozott ítéletét;
2. másodlagosan, utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé újbóli döntéshozatalra;

3. harmadlagosan, a felperessel szemben az ellenérdekű fél 2006. december 20-i, megtámadott határozatában kiszabott bírságot megfelelően csökkentse;
4. az ellenérdekű felet kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés az Elsőfokú Bíróság azon ítélete ellen irányul, amely elutasította a fellebbezőnek a Bizottság (a továbbiakban: ellenérdekű fél) által az ESZAK 65. cikk alkalmazására vonatkozó eljárásban 2006. december 20-án hozott határozat megsemmisítésére irányuló keresetét. A jelen eljárás az acélárúk piacával összefüggésben álló kartelljogi jogsértésre irányul, amely az ellenérdekű fél szerint 1998 januárjában véget ért. A jogsértés az ESZAK 65. cikk alkalmazási körébe tartozott.

A fellebbező fellebbezését öt jogalapra alapítja.

Első jogalapjával a fellebbező a *nulla poena sine lege* alapelv, az 1/2003/EK rendelet 23. cikke, és az EK 5. cikk, 7. cikk (1) bekezdés és 83. cikk megsértésére hivatkozik, valamint az ESZAK-Szerződés aláíró államai szuverenitásának megsértésére, amennyiben az Elsőfokú Bíróság helyben hagyta az ellenérdekű fél által alkalmazott — az ESZAK 65. cikknek az 1/2003 rendelet 23. cikkével összefüggésben alkalmazott (1) bekezdéséből álló — jogalapot. Az ESZAK 65. cikk (1) bekezdése az ESZAK-Szerződés lejártá óta nem minősül érvényes szankcionáló normának. Az ellenérdekű fél ezért *sine lege* járt el. A bírság kiszabását nem lehet kiegészítő jelleggel az 1/2003 rendeletre sem alapítani. Ez a jogszabály a Szerződés hatásköri szabályai szerint csak az EK-jog, nem pedig az ESZAK-jog normáinak megsértésének szankcionálását teszi lehetővé.

Második jogalapjával a fellebbező a *res iudicata* és a *nulla poena sine lege* elvének megsértésére, valamint az 1/2003 rendelet 23. cikke téves alkalmazására hivatkozik, amennyiben az Elsőfokú Bíróság megerősítette az ellenérdekű fél arra vonatkozó álláspontját, hogy a fellebbezőt a Thyssen Stahl AG által elkövetett jogsértés miatt, ez utóbbi helyett felelősségre lehet vonni. A Thyssen Stahl AG továbbra is fizetőképes társaságként létezik, az ellenérdekű fél ezért vele szemben is eljárhatott volna. A Bíróság is így határozott az ellenérdekű fél eredeti határozatára vonatkozó, C-65/02. P. és C-73/02. P. sz. egyesített ügyekben 2005-ben hozott ítéletében. Még ha a Bíróság abból is indult volna ki, hogy az anyagi felelősség átszállt a fellebbezőre, a jelen eljárás tekintetében ez nem minősülne jogerősnek, mivel a jelen eljárás alapjául az ellenérdekű fél új határozata szolgál. A fellebbező továbbá semmi esetre sem viselhet felelősséget a Thyssen Stahl AG-ért egy csupán polgári jogi felelősség-átszállást kinyilvánító nyilatkozata alapján, mivel a vállalkozások részéről adott nyilatkozatok sohasem eredményezhetik a bírságfizetési kötelezettség átszállását.

Harmadik jogalapjával a fellebbező a meghatározottság elvének megsértésére hivatkozik. A szankció kiszabásának az 1/2003 rendeletre vonatkozó, az Elsőfokú Bíróság által helyben hagyott jogi alapjából nem állapítható meg kellően világosan és egyér-

telműen, hogy az az ESZAK 65. cikk (1) bekezdésének megsértésére vonatkozik. Ezenkívül a „nyilatkozattal történő felelősségátvállalásnak” az ellenérdekű fél és az Elsőfokú Bíróság által elfogadott koncepciója sem alkalmazási feltételeit, sem jogkövetkezményeit tekintve nincs jogszabályilag kellően világosan és egyértelműen meghatározva.

Negyedik jogalapjával a fellebbező az elévülésre vonatkozó rendelkezések megsértését kifogásolja. Mivel a fellebbezővel szemben csupán olyan jogsértés miatt kell bírságot kiszabni, amely miatt eredetileg a Thyssen Stahl AG felelős, az elévülés tekintetében is a Thyssen Stahl AG-ból kell kiindulni. Mivel ez nem nyújtott be jogorvoslatot az ellenérdekű fél eredeti határozatával szemben, az elévülés nyugvása nem állt be vele szemben. Időközben ezért beállt az elévülés, és így a fellebbezőnek a Thyssen Stahl AG-ért viselt származékos felelőssége is kizárt.

Az ötödik jogalap a bírságösszeg meghatározására vonatkozó elvek megsértésére vonatkozik. Az Elsőfokú Bíróság tévesen zárta ki a bírságsökkentést, jöllehet a fellebbező a jelen eljárásban vitathatatlanul előterjesztett minden olyan tény, amelyet a Bizottság az ESZAK 65. cikk (1) bekezdésének megsértéseként értékelt. Nem lett volna szabad ennek az együttműködésnek az ellensúlyozását azzal az indokolással visszautasítani, hogy a fellebbező jogi indokok miatt szembefordult az ESZAK 65. cikk (1) bekezdésének alkalmazásával, és szintén jogi indokok miatt elutasította a Thyssen Stahl AG felelősségének rá történő átszállását. Az elfogadhatatlan jogi minősítésekre való utalás nem csökkenti az együttműködés értékét, mivel a jogkérdéseket mindig hivatalból kell vizsgálni, és a hatóságok sohasem — azaz a felek beleegyezésétől függetlenül — hozhatnak jogszerűtlen határozatot.

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2009. szeptember 3-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Gaston Schul BV kontra Staatssecretaris van Financiën

(C-354/09. sz. ügy)

(2009/C 282/48)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden

Az alapeljárás felei

Felperes: Gaston Schul BV

Alperes: Staatssecretaris van Financiën